

7. oktober 2026
J.nr. 2024 9139

Til Folketinget – Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges høringsskema samt de modtagne høringssvar vedrørende forslag til Lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.).

Jakob Engel-Schmidt

/ Annemette Ottosen

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
<p><i>Advokatrådet</i></p>	<p>Advokatrådets bemærkninger er inddelt efter lovforslagets enkelte punkter, dvs. pkt. 2.1-2.9.</p> <p>Til pkt. 2.1 om forslaget om afskæring af transporter i krav på udbetalinger fra Skatteforvaltningen bemærker Advokatrådet, at det efter omstændighederne kan forekomme indgribende og urimeligt, at en skatteyder ikke kan råde over tilgodehavender hos Skatteforvaltningen, navnlig fordi udbetalingerne af tilgodehavenderne ofte forsinkes pga. lang sagsbehandlingstid hos Skatteforvaltningen. Forslaget vil derfor øge risikoen for, at skatteydere med valide krav mod Skatteforvaltningen går konkurs, mens de afventer sagsbehandlingen.</p> <p>Advokatrådet omtaler herefter tilfælde med universalsuccession ved selskabsretlige omdannelser, fx ved fusion, og beder Skatte- og Vækstministeriet om at bekræfte, at en universalsuccession vil indebære, at krav mod Skatteforvaltningen overgår fra det ophørende til det fortsættende selskab.</p>	<p>Problemstillingen vedr. lange sagsbehandlingstider falder uden for dette lovforslag. Det er dog vanskeligt at se, at forslaget om afskæring af transporter i udbetalinger fra Skatteforvaltningen kombineret med en lang sagsbehandlingstid hos Skatteforvaltningen øger risikoen for, at en skatteyder går konkurs. Et evt. overskydende tilgodehavende forsvinder jo ikke, men udbetales i alle tilfælde til skatteyderen, som så kan anvende det til at dække sine kreditorer. Hertil kommer, at der i lovforslaget nu er foretaget lempelser, så transporter dog kan ske ifm. virksomhedsoverdragelser og selskabsopløsninger, fx likvidation, jf. nedenfor.</p> <p>Det foreslåede forbud mod at overdrage krav mod Skatteforvaltningen omfatter alene overdragelser (transporter) af pengefordringer, for hvilke der sker en analog anvendelse af gældsbrevslovens regler om simple gældsbreve, dvs. med krav om underretning, for at erhververen af fordringen bliver legitimeret til at modtage betaling. Et kreditorskifte, der skyldes en universalsuccession ifm. fx en fusion efter selskabslovens § 236, omfattes derfor ikke af det foreslåede forbud mod transporter. I udkastet til lovbestemmelsen om at afskære transporter er dette nu</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Overdragelse af skattekrav finder ifølge Advokatrådet også sted, hvor der alene er hjemmel til skatteretlig succession, fx ved virksomhedsomdannelse efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse. Advokatrådet beder Skatte- og Vækstministeriet om at bekræfte, at lovforslaget ikke vil forhindre, at krav mod Skatteforvaltningen overdrages fra den personlige erhvervsdrivende til det modtagende selskab.</p> <p>Advokatrådet omtaler herefter tilfælde med overdragelse af igangværende aktiviteter uden hjemmel til skatteretlig succession. Det kan her fx være relevant, at erhververen overtager et krav mod Skatteforvaltningen, fx fordi der er tale om en verserende tvist af betydning for den aktivitet, som køberen ønsker at fortsætte. Omvendt kan køberen af et selskab også ønske ikke at fortsætte en sådan tvist, som selskabet har med Skatteforvaltningen, og her kunne det være en fornuftig løsning, at sælgeren af selskabet får overdraget selskabets</p>	<p>tydeliggjort, idet det fremgår, at forbuddet mod overdragelse ikke omfatter den overførsel af et krav, der sker som led i fusion, spaltning eller anden universalsuccession eller som led i skatteretlig succession efter de herom gældende regler. Dvs. også ved en virksomhedsomdannelse. I disse tilfælde sker overførslen således som en lovmæssig konsekvens af fusionen m.v.</p> <p>Dette kan bekræftes. Et kreditor-skifte, der sker ved en virksomhedsomdannelse, hvor der ikke sker nogen universalsuccession, vil ikke være omfattet af den foreslåede regel om forbud mod transporter. Som nævnt ovenfor er dette nu tydeliggjort i udkastet til lovbestemmelsen.</p> <p>Der er som følge af bemærkningerne fra Advokatrådet nu indsat en undtagelse i udkastet til lovbestemmelsen, således at en overdragelse skal kunne ske, hvis den sker som led i en virksomhedsoverdragelse, dvs. en overdragelse til eje af den igangværende virksomhed eller en del heraf, og virksomheden skal bevare sin identitet og udgøre en økonomisk enhed, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet.</p> <p>Begrebet skal således forstås på samme måde som i konkurslovens</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>krav mod Skatteforvaltningen og selv bærer risikoen ved at fortsætte tvisten. Advokatrådet foreslår derfor, at der indføres en hjemmel til, at sådanne overdragelser, hvor overdragelsen er et led i overdragelsen af en samlet aktivitet, kan ske.</p> <p>Advokatrådet bemærker, at det ved likvidation af et selskab kan være hensigtsmæssigt, at krav mod Skatteforvaltningen udloddes som en del af likvidationsprovenu, så likvidationen ikke må afvente sagsbehandling og udbetaling af kravet mod Skatteforvaltningen eller afslutningen på en tvist. Advokatrådet foreslår, at det overvejes at give mulighed for, at krav mod Skatteforvaltningen overdrages ifm. likvidation af et selskab.</p> <p>Advokatrådet bemærker om den retstilstand, som følger af SKM2014.539.BR, hvorefter et krav på omkostningsgodtgørelse bortfalder, hvis en juridisk person går konkurs, uden at kravet forinden er overdraget til den sagkyndige, at retstilstanden er udtryk for en ubegrundet berigelse af Skatteforvaltningen på bekostning af konkursboets kreditorer og ikke er rimelig. Advokatrådet foreslår derfor, at berettigede krav på</p>	<p>§ 10 b om virksomhedsoverdragelse som led i en rekonstruktion.</p> <p>Der er i udkastet til lovbestemmelsen nu indsat en mulighed for, at overdragelse af et krav mod Skatteforvaltningen kan ske som led i en opløsning af en juridisk person, herunder konkurs og likvidation. Det vil indebære, at der bl.a. ifm. en likvidation vil kunne ske overdragelse af et krav på overskydende selskabsskat til fx en af kapitalejerne, således at der vil kunne ske udlodning og likvidation, inden afgørelsen i en eventuel tvist om skattekravet foreligger, og erhververen af det eventuelle krav på overskydende selskabsskat vil herefter kunne videreføre sagen.</p> <p>Denne del af forslaget, som vedrører omkostningsgodtgørelse, er en videreførelse af den gældende retstilstand på området. Det indebærer, at krav på omkostningsgodtgørelse kan overdrages til den sagkyndige, der fører en sag på vegne af en borger/virksomhed, og at kravet ikke kan indgå i et konkursbo.</p> <p>Lovforslaget indeholder en undtagelse med hensyn til retsforfølgning i form af konkurs, rekonstruktion eller insolvent dødsbo,</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>omkostningsgodtgørelse tilfalder konkursboet.</p> <p>Om lovforslagets pkt. 2.2 om præcisering af visse betalingsfrister for motorafgifter m.v. bemærker Advokatrådet, at dette som udgangspunkt styrker retssikkerheden, idet reguleringen af betalingsfrister med indførelsen af udtrykkelige 21-dages frister bliver tydeligere, herunder vil det kunne reducere uklarheder og forskellig administrativ praksis.</p> <p>Advokatrådet bemærker dog, at en række elementer i lovforslaget rejser retssikkerhedsmæssige problemstillinger, herunder at der flere steder foreslås, at betalingsfristen regnes fra Skatteforvaltningens afsendelse af et opkrævningsbrev. Advokatrådet foreslår derfor, at der skal være en nærmere regulering af, hvad der forstås ved</p>	<p>men undtagelsen foreslås ikke at skulle gælde for den godtgørelsesberettigedes krav på omkostningsgodtgørelse efter skatteforvaltningslovens § 52. Krav på omkostningsgodtgørelse kan således alene overdrages til den sagkyndige, der har bistået den godtgørelsesberettigede, og en sådan overdragelse kan ikke foretages, <i>efter</i> at borgeren eller virksomheden er taget under konkursbehandling.</p> <p>En sagkyndig, der bistår en borger eller en virksomhed ifm. en klagesag eller domstolsprøvelse, må således sikre sig en transport på kravet på omkostningsgodtgørelse <i>inden</i> en evt. konkurs.</p> <p>Skatteforvaltningen vil ifm. opkrævningen fastsætte betalingsfristen i opkrævningsbrevet og gøre dette ift. den afsendelsesdato, der registreres hos Skatteforvaltningen. Modtageren af opkrævningen vil derfor ikke kunne være i tvivl om sidste rettidige betalingsfrist. Fristoverskridelser, der skyldes postforsinkelser og manglende</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>afsendelse, herunder hvordan afsendelsestidspunktet dokumenteres, og hvordan der sker håndtering af tilfælde med tekniske fejl, postforsinkelser eller manglende fremkomst. Alternativt bør fristen overvejes knyttet til modtagelse eller tilgængeliggørelse i digital post, hvis dette kan systemunderstøttes.</p> <p>Advokatrådet kommenter dernæst forslaget til registreringsafgiftslovens § 19, stk. 3, hvor det foreslås, at hvis en person eller en virksomhed ophører med at opfylde betingelserne i §§ 2 eller 3 a-3 c, forfalder den fulde registreringsafgift for køretøjet efter § 1, stk. 1, opgjort efter reglerne i §§ 4-5 c, på tidspunktet, hvor betingelserne ikke længere er opfyldt. Kan dette tidspunkt ikke fastsættes, kan Skatteforvaltningen fastsætte tidspunktet for afgiftspligtens indtræden skønsmæssigt. Advokatrådet bemærker, at en skønsmæssig fastsættelse af et afgørende tidspunkt kan have meget betydelige økonomiske og retlige konsekvenser. Advokatrådet foreslår derfor, at der opstilles klarere kriterier og rammer for skønseudøvelsen, herunder krav om, at skønnet skal bygge på objektive holdepunkter, at tvivl bør komme borger/virksomhed til gode, i det omfang det er foreneligt med ordningens formål, samt at der indføres skærpede krav til begrundelse og dokumentation.</p> <p>Advokatrådet omtaler herefter lovforslagets ændringer til bl.a.</p>	<p>fremkomst, vil blive vurderet konkret. Det bemærkes, at Skatteforvaltningen efter opkrævningslovens § 8 vil kunne meddele fritagelse for betaling af renter og gebyrer, hvis det pga. særlige omstændigheder findes rimeligt.</p> <p>I langt de fleste tilfælde vil det ifm. en kontrol kunne konstateres, at køretøjet på kontroltidspunktet ikke længere opfylder betingelserne, eller at betingelserne aldrig har været opfyldt. Det vil derfor som udgangspunkt kunne fastsættes, at afgiften forfalder på kontroltidspunktet i de tilfælde, hvor det ved en kontrol viser sig, at betingelserne ikke længere er opfyldt, eller på indregistreringstidspunktet i de tilfælde, hvor betingelserne aldrig har været opfyldt (oftest leasing).</p> <p>Der vil i alle tilfælde ved en controlsag blive truffet en afgørelse og forud herfor blive gennemført partshøring. Her vil det fremgå, hvordan en sådan skønseudøvelse er foretaget, og skyldneren vil dermed have mulighed for at komme med bemærkninger hertil. I tilfælde af skønsmæssig fastsættelse af kravet træffes afgørelsen på grundlag af saglige og objektive kriterier baseret på de konkrete forhold i den givne sag.</p> <p>Processen, hvor tilladelse til kvartalsvis betaling efter</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>registreringsafgiftslovens §§ 3 a og 3 c om, at tilladelsen effektueres ved betaling, og at tilladelse og betalingskrav bortfalder ved manglende forudbetaling, samt hvis genopkrævning af depositum ikke fører til betaling. Advokatrådet foreslår at indbygge eller beskrive en kort afhjælpningsperiode/påmindelsesmekanisme, eller at der i bemærkningerne fastlægges klare kriterier for undskyldelige forhold.</p> <p>Advokatrådet bemærker, at lovforslaget primært vedrører betalingsfrister og systemhensyn, men at ændringerne i praksis kan få betydning for borgeres og virksomheders mulighed for at gøre indsigelse, før betalingsfristen udløber, og før evt. inddrivelseskridt iværksættes. Advokatrådet foreslår, at det tydeliggøres i forarbejderne (evt. i en vejledning), hvordan klageadgang håndteres i de relevante situationer, herunder hvornår en klage kan have opsættende virkning, samt hvordan det sikres, at borger/virksomhed har en reel mulighed for at vurdere kravets</p>	<p>registreringsafgiftslovens §§ 3 a og 3 c bortfalder ved manglende betaling, er allerede hjemlet i den nuværende lovgivning. Lovforslaget skal således blot sikre, at disse betingelser fremgår tydeligt af regelgrundlaget, samt som noget nyt en tydelig hjemmel til, at depositum kan bruges mere aktivt til at dække ubetalte krav og blive genopkrævet. I forhold til at påminde skyldner om betingelserne vedrørende bortfald af tilladelse ved manglende forudbetaling, vil disse fremgå af opkrævningsbrevet. Praksis for opkrævningsbrevene vil blive, at opkrævninger af den kvartalsvise registreringsafgift udsendes forud for det pågældende kvartal, dvs. modsat praksis i dag, hvor opkrævninger udsendes fire ad gangen. Dette er valgt, da det er mere forståeligt for borgere og virksomheder.</p> <p>Det er konstateret, at en række betalingsfrister er uklare, bl.a. fordi der ikke er fastsat en betalingsfrist. Lovforslaget har i den forbindelse til formål at sikre et klart og tydeligt regelgrundlag med en harmonisering af betalingsfristerne.</p> <p>Ift. tilladelse til betaling af kvartalsafgift træffes der afgørelse om tilladelse, hvori der indgår værdifastsættelse af køretøjet.</p> <p>Opkrævningsbreve vil indeholde en almindelig klagevejledning.</p> <p>Ved manglende betaling, hvor kravet ikke kan dækkes via</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>berettigelse og størrelse inden fristens udløb.</p> <p>Om lovforslagets pkt. 2.3 om ændring af opkrævningslovens udbetalingsregler bemærker Advokatrådet, at forslaget samlet set vil betyde svækket forudsigelighed og retssikkerhed for virksomheder og borgere, samt at centrale elementer indebærer et for bredt administrativt skøn og for uklare retsvirkninger.</p> <p>Forslaget om ændring af udbetalingsfristen i opkrævningslovens § 12, stk. 2, 2. pkt., fra 3 uger til 30 dage i tilfælde, hvor der indsendes flere angivelser/indberetninger inden angivelsesfristens udløb, bør efter Advokatrådets opfattelse afgrænses til de tilfælde, hvor der sker væsentlige/materielle beløbsændringer ved de senere angivelser/indberetninger. Endvidere bør udbetalingsfristens starttidspunkt knyttes til en objektivt dokumenterbar hændelse og ikke en intern registrering i Skatteforvaltningen.</p>	<p>depositum, træffes der afgørelse om opkrævning af fuld registreringsafgift. I forbindelse hermed gennemføres partshøring, og der gives klagevejledning. Særlige forhold kan i denne forbindelse rejses over for Skatteforvaltningen.</p> <p>Mulighederne for indsigelse og klage svarer således til, hvad der almindeligvis gælder for Skatteforvaltningens øvrige afgørelser.</p> <p>Reglerne er begrundet med, at der i dag ikke ved lov er fastsat nogen udbetalingsfrist. Med de foreslåede regler om en udbetalingsfrist på 3 uger skabes der netop en afklaring af dette spørgsmål, hvilket skaber større forudsigelighed.</p> <p>Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at enhver angivelse eller indberetning, der modtages, efter at den første angivelse eller indberetning er registreret, anses som en anmodning om genoptagelse af den første angivelse eller indberetning, jf. fx skatteforvaltningslovens § 31 om genoptagelse af afgiftsfastsættelser, og den vil med forslaget derfor ikke være omfattet af udbetalingsfristen på 3 uger, men derimod af den foreslåede 30-dages udbetalingsfrist. Forslaget om i disse tilfælde at have en frist på 30 dage begrundes med, at Skatteforvaltningen typisk vil have</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Advokatrådet finder ift. forslaget om indsættelse af § 15 e i opkrævningsloven med en udbetalingsfrist på 3 uger efter Skatteforvaltningens konstatering af kravet på udbetaling, at begrebet ”konstatering” bør defineres snævert og objektivt, eller at fristen alternativt bør regnes fra modtagelsen af fyldestgørende oplysninger eller fra en fast, kontrollerbar hændelse.</p>	<p>brug for mere tid til sin sagsbehandling, når man ved en genoptagelse reelt skal forholde sig til to angivelser eller indberetninger – den seneste, der skal holdes op imod den forudgående, der som følge af anmodningen om genoptagelse hævdes at være rigtig. Dette gælder, uanset hvor stor den beløbsmæssig afvigelse er, og der findes derfor ikke belæg for at indføre en bagatelgrænse for, hvornår udbetalingsfristen ændres fra 3 uger til 30 dage.</p> <p>Virksomheden indsender selv den nye angivelse eller indberetning og vil derfor have et billede af, omtrønt hvornår den modtages hos Skatteforvaltningen, hvorfor lovforslaget fastholdes på dette punkt.</p> <p>Forslaget om, at Skatteforvaltningens konstatering af udbetalingskravet skal være udslagsgivende som starttidspunktet for udbetalingsfristen på 3 uger, flugter med det, der allerede er gældende ret efter opkrævningslovens § 12, stk. 2, om den gældende udbetalingsfrist på 3 uger ved virksomheders fejlindbetaling i visse tilfælde.</p> <p>Skatteforvaltningens konstatering foreligger først, når Skatteforvaltningen er i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige for at kunne afgøre, om der er et tilbagebetalingskrav. Der ses derfor ikke noget belæg for at vælge en anden ordlyd end den, der allerede – med brugen af ”konstatering” – er valgt i opkrævningslovens § 12, stk. 2.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Ift. forslaget i § 15 e, stk. 3, om mulighed for at afbryde udbetalingsfristen ved kontrolhindring og nærliggende risiko for tab finder Advokatrådet, at der bør indføres krav om skriftlig begrundelse, angivelse af, hvilke oplysninger der mangler, og løbende revurdering, så afbrydelse ikke bliver en administrativ standardløsning.</p> <p>Om lovforslagets pkt. 2.4 om opkrævningsregler for registreringsafgift foreslår Advokatrådet, at det præciseres, om den foreslåede godkendelse efter registreringsafgiftslovens § 17, stk. 2, 1. pkt., hvorefter den registrerede virksomhed efter udløbet af afregningsperioden skal godkende, at der for perioden ikke udestår registreringer i Køretøjsregisteret, udgør en egentlig angivelseshandling i opkrævningslovens forstand, eller om der alene er tale om en administrativ bekræftelse uden selvstændig materiel betydning.</p>	<p>Som det fremgår af bemærkningerne i lovforslaget, vil den foreslåede bestemmelse eksempelvis omfatte refusion af motorkrav ifm. afmeldelse af et motorkøretøj.</p> <p>Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at den foreslåede regel svarer til opkrævningslovens § 12, stk. 3, 1. pkt., og den indebærer, at udbetalingsfristen på 3 uger først begynder at løbe, når en kontrol er mulig, fordi modtagerens forhold ikke længere hindrer en sådan.</p> <p>Skatteforvaltningen vil i sagens natur oplyse borgeren eller virksomheden om, hvilket forhold der hindrer kontrollen, dvs. hvilke oplysninger der vil skulle tilvejebringes.</p> <p>Med den foreslåede regel i § 17, stk. 2, 1. pkt., fastsættes, at virksomheden – uanset de enkeltvis angivelser – stadig skal godkende, at der ikke tilkommer yderligere angivelser i afregningsperioden. Denne endelige godkendelse har den effekt, at perioden lukkes med de angivelser, som er foretaget i den pågældende periode. Der er ikke tale om en angivelse i traditionel forstand (da hver registrering af de enkelte køretøjer er selve angivelsen af køretøjet), men derimod en formel afslutning af afregningsperioden.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Om forslaget til registreringsafgiftslovens § 17, stk. 2, 2. pkt., hvorefter fristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2, skal finde anvendelse i relation til skatteforvaltningslovens § 31 om ordinær genoptagelse, bemærker Advokatrådet, at godkendelsestidspunktet får direkte betydning for fristberegningen. Af retssikkerhedsmæssige grunde bør det klart fremgå af bemærkningerne, at genoptagelsesfristen regnes fra udløbet af den samlede periodes frist (den 15. i efterfølgende måned) og ikke fra det enkelte køretøjs registreringstidspunkt. En udtrykkelig lovfæstelse heraf vil skabe klarhed og mindske risikoen for fortolkningsusikkerhed.</p> <p>Advokatrådet bemærker, at det bør overvejes, om den automatiske anvendelse af foreløbig fastsættelse og gebyr på 1.400 kr. er proportional i situationer, hvor der alene foreligger en undladt godkendelse, og hvor alle enkeltangivelser i realiteten allerede er korrekt foretaget. Da systemet netop bygger på</p>	<p>Da der fortsat er tale om enkeltvise angivelser på køretøjsniveau, vil en eventuel genoptagelse af angivelsen skulle ske på køretøjsniveau. Idet der angives løbende, vil hvert køretøj have en særskilt angivelsesfrist afhængigt af indregistreringstidspunktet. Angivelsesfristen påvirker fristerne for forældelse og genoptagelse. For at sikre enklere administration ifm. genoptagelse og minimere risiko for fejl vedrørende forældelse fastsætter tilføjjelsen til stk. 2, 2. pkt., således også, at det er periodens frister, herunder fristen for samlet godkendelse af periodens angivelser, dvs. den 15. i måneden efter afregningsperioden, der styrer frister for genoptagelse og forældelse for de enkelte angivelser i perioden, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2.</p> <p>Det fremgår således allerede udtrykkeligt af den foreslåede ændring af bestemmelsen, at genoptagelses- og forældelsesfristen regnes fra fristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2, dvs. fra den 15. i måneden efter udløbet af afregningsperioden, uanset hvornår der er sket angivelse for køretøjet.</p> <p>Det følger af registreringsafgiftslovens § 16, stk. 3, at en angivelse af afgiften af et køretøj skal ske senest samtidig med registrering af køretøjet i Køretøjsregisteret. Det medfører, at hver registrering af et køretøj er udtryk for en angivelse af den afgift, som skal betales. Registreringsafgiften vil således ikke</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>enkeltvis angivelse pr. køretøj, kan godkendelsen få karakter af en formel kontrolhandling uden materiel betydning. I sådanne tilfælde kan en standardiseret foreløbig fastsættelse fremstå som unødigt byrdefuld. Det bør derfor ifølge Advokatrådet overvejes, om der bør indføres en påmindelsesordning for foreløbig fastsættelse.</p> <p>Advokatrådet bemærker, at det bør præciseres, hvordan en virksomhed sikres fuld transparens, ift. hvilke konkrete køretøjer der</p>	<p>kunne afregnes samlet for en måned. Den foreslåede bestemmelse imødekommer dette ved at samle betalingen for samtlige angivelser for en måned, således at angivelserne inden for samme måned udløser en fælles genoptagelses- og forældelsesfrist, der desuden er længere, end hvad der umiddelbart følger af § 16, stk. 3.</p> <p>Lovforslaget indebærer, at virksomheder, der er selvanmeldere, skal godkende de samlede angivelser for en måned, og først herefter vil der blive dannet et krav til betaling. Godkendelsen har derfor en central betydning for det samlede krav for perioden.</p> <p>Opkrævning af gebyr efter opkrævningslovens § 4, stk. 2, svarer til, hvad der almindeligvis gælder, hvor Skatteforvaltningen foretager en foreløbig fastsættelse af tilsvaret af skatter og afgifter.</p> <p>Det bemærkes, at selvanmeldere er professionelle aktører, der selv aktivt har anmodet om muligheden for at selvanmelde køretøjer. Andre virksomheder, der ikke er selvanmeldere, månedsangiver via skattekontoen og pålægges et tilsvarende gebyr, såfremt Skatteforvaltningen skal foretage en foreløbig fastsættelse ved manglende angivelse.</p> <p>De regler, der med § 1, nr. 13, i lov nr. 1796 af 28. december 2023 blev indført om enkeltvis angivelser pr. køretøj, bryder med</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>indgår i et samlet hovedkrav vedr. flere køretøjsangivelser, samt hvordan indsigelser mod enkeltelementer håndteres under inddrivelsen. Der bør sikres klare procedurer, således at en indsigelse vedrørende ét køretøj ikke unødigt komplicerer eller forsinker behandlingen af den samlede fordring.</p> <p>Om forslaget til registreringsafgiftslovens § 17, stk. 4, hvorefter der ved delvis betaling af den samlede afgift for perioden sker en forholdsmæssig fordeling af det betalte beløb på de angivne afgiftsbeløb for de enkelte køretøjer, bemærker Advokatrådet, at dette er administrativt enkelt, men kan give udfordringer i praksis, herunder ved senere genoptagelse af</p>	<p>opkrævningslovens regler om én samlet angivelse og betaling via månedsangivelsen.</p> <p>For en selvanmelder eller leasingvirksomhed kan der være tale om et stort antal køretøjer pr. måned, hvilket både ville være en væsentlig administrativ byrde for selvanmelderen/leasingvirksomheden og udgøre en højere grad af system- og forretningsmæssig kompleksitet med tilhørende risiko for fejl i administrationen. Dette undgås ved at indføre supplerende særregler om betaling af registreringsafgiften. Lovforslaget sikrer, at der kan ske en samlet betaling for de køretøjer, der er angivet i afregningsperioden.</p> <p>Et overblik over de køretøjer, der er omfattet af den samlede betaling, vil fremgå af Køretøjsregisteret. Ved genoptagelse af afgiftsfastsættelsen for enkelte køretøjer behandles sagen på samme måde som for et nyt, særskilt krav vedrørende det enkelte køretøj netop mhp. ikke at komplicere processen unødigt for den samlede betaling.</p> <p>Med lovforslaget foreslås en enkel regel, hvorefter der ved delvis betaling – uanset begrundelsen for alene at betale delvist – sker en forholdsmæssig fordeling af det betalte beløb på de med de enkelte angivelser angivne afgiftsbeløb. Dermed vil det også være reguleret, hvilket beløb der mangler at blive betalt for hvert enkelt køretøj. Den foreslåede regel vil gøre</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>angivelsen vedrørende enkelte køretøjer, ved konkurs eller rekonstruktion samt i relation til regres og sikkerhedsstillelse. Det bør efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om virksomheden bør have mulighed for at anvise, hvilke konkrete køretøjer en betaling vedrører, således som det kendes fra andre afgiftsområder.</p> <p>Om forslaget til registreringsafgiftslovens § 17, stk. 5, hvorefter en efterfølgende ændring af afgiften for en afregningsperiode foretages med et nyt krav for det køretøj, der omfattes af ændringen, bemærker Advokatrådet, at dette er hensigtsmæssigt af systemtekniske grunde, men det bør præciseres, om ændringen anses som en selvstændig afgiftsfastsættelse med egen forældelsesfrist, eller om den relaterer sig til den oprindelige periodes frist. Manglende klarhed herom kan efter Advokatrådets opfattelse give anledning til tvister om forældelse og genoptagelsesadgang.</p> <p>Om lovforslagets pkt. 2.5 om samtidig nummerpladeinddragelse og inddrivelse bemærker Advokatrådet, at det er forståeligt, at Skatte- og Vækstministeriet ønsker at effektivisere opkrævnings- og inddrivelsesprocessen, men forslaget indebærer en væsentlig ændring i retstilstanden, idet der fremover vil kunne iværksættes to parallelle og indgribende foranstaltninger – nummerpladeinddragelse og</p>	<p>administrationen lettere end den af Advokatrådet foreslåede anvisningsmulighed, der bryder med konceptet om én samlet betaling.</p> <p>Den forholdsmæssige fordeling er i øvrigt udtryk for en lovfæstelse af nuværende praksis.</p> <p>Det yderligere afgiftskrav, som den efterfølgende ændring for afregningsperioden udløser, vil med hensyn til forældelsesfristen skulle behandles på samme måde som i øvrige tilfælde, hvor krav udspringer af en ændret afgiftsfastsættelse. For sådanne yderligere afgiftskrav løber forældelsesfristen fra den betalingsfrist, der ville gælde, hvis afgiftskravet havde været angivet korrekt og til tiden. Dette fremgår desuden af Den juridiske vejledning 2026-2, afsnit A.A.9.3: Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.</p> <p>Forslaget om adgang til parallel nummerpladeinddragelse har baggrund i flere forskellige forhold.</p> <p>Siden ikrafttrædelsen af den gældende lovgivning, der kan føres tilbage til en lovændring i 1975, har det været muligt at inddrage nummerplader ved manglende betaling af periodiske motorafgifter, der kan betragtes som en slags betaling</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>tvangsinddrivelse – for samme krav, hvilket giver anledning til retssikkerhedsmæssige og proportionalitetsmæssige overvejelser.</p>	<p>for brug af vejnettet, som kræver omkostningstung vedligeholdelse.</p> <p>Siden den gældende lovgivnings ikrafttrædelse er der sket en kraftig tilvækst i antallet af køretøjer i det danske samfund, hvilket også har gjort politiets opgave med at inddrage nummerplader til en væsentligt større opgave.</p> <p>Den nuværende praksis medfører i dag, at opkrævningsprocessen ved manglende betaling af periodiske afgifter strækker sig over 12-14 måneder. I den periode, hvor en ubetalt periodisk afgift afventer oversendelse til inddrivelse, påløber der opkrævningsrenter. Disse er i dag højere end inddrivelsesrenter og er således ikke til skyldners fordel.</p> <p>Allerede i dag sker der i praksis parallel nummerpladeinddragelse i opkrævningen og inddrivelsen på køretøjsbasis, hvis der er ubetalte krav for forskellige perioder. Dvs. at på samme køretøj kan en restance for periode A være sendt til inddrivelse, mens der er aktiv nummerpladeinddragelse for en restance for periode B, fordi nummerpladeinddragelsen ikke når at blive tilbagekaldt for restance A, før der er anmodet om inddragelse for restance B. Et køretøj kan således allerede i dag i praksis være underlagt nummerpladeinddragelse og inddrivelse på samme tid.</p> <p>Med de nye regler om parallel nummerpladeinddragelse vil der, såfremt der i inddrivelsen sker</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Nummerpladeinddragelse er ifølge Advokatrådet et særdeles indgribende middel, fordi den indebærer et forbud mod at anvende køretøjet og derfor kan have betydelige konsekvenser for borgerens mobilitet, arbejdsmæssige forhold og privatliv. Når der gives mulighed for samtidig at iværksætte lønindeholdelse eller andre inddrivelseskridt, indebærer det en kumulation af indgreb, hvilken ifølge Advokatrådet kan fremstå disproportional, navnlig hvor skyldneren er i stand til at betale via lønindeholdelse, hvor restancen er af begrænset størrelse, eller hvor manglende betaling skyldes forbigående likviditetsproblemer. Det bør efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om samtidig anvendelse bør være betinget af en konkret vurdering af nødvendighed og proportionalitet fremfor at være en generel adgang. Det kunne fx lovfæstes, at nummerpladeinddragelse alene oprettholdes parallelt med inddrivelse, hvis inddrivelseskridt ikke må forventes at føre til rettidig dækning inden for rimelig tid.</p> <p>Det fremgår af bemærkningerne, at den gældende retstilstand er uklar, og det er ifølge Advokatrådet positivt, at der nu skabes udtrykkelig hjemmel. Det bør dog overvejes at præcisere, om der</p>	<p>dækning af den periodiske afgift, ske en automatisk anmodning om, at nummerpladeinddragelse tilbagekaldes.</p> <p>Det henvises til svaret ovenfor.</p> <p>Herudover bemærkes, at selv om der udsendes rykker og varslingsbrev forud for anmodning om nummerpladeinddragelser, hvilket øger betalingsprocenten betydeligt, er det erfaringen, at udsigten til nummerpladeinddragelse ikke altid fører til betaling af det skyldige beløb, hvorfor det med lovforslaget foreslås, at processen med at få betalt beløbet ikke skal forhales unødigt som følge af et måske forgæves forsøg på at opnå betaling gennem en anmodning til politiet om nummerpladeinddragelse. Det bemærkes også, at en nummerpladeinddragelse kan undgås ved at betale det skyldige beløb. Ligeledes kan en oversendelse af kravet til inddrivelse undgås ved at betale beløbet.</p> <p>Det fremgår af § 2, stk. 4, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, at inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden (dvs. Gældsstyrelsen) underretter</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p data-bbox="517 367 919 694">gælder en pligt til orientering om, at begge foranstaltninger iværksættes samtidig. Desuden bør det overvejes, om skyldneren skal gives en kort frist til frivillig betaling efter varsling, inden kravet både sendes til inddrivelse og danner grundlag for nummerpladeinddragelse.</p> <p data-bbox="517 1223 919 1512">Det bør efter Advokatrådets opfattelse overvejes, om der skal etableres en administrativ mulighed for midlertidig suspension af nummerpladeinddragelse ved indgåelse af afdragsordning. Ellers risikerer ordningen at fremstå som en automatisk dobbeltreaktion.</p> <p data-bbox="517 1854 919 1993">Advokatrådet finder det positivt, at der foreslås en bagatelgrænse på 100 kr., og at renter ikke skal indgå i grundlaget for</p>	<p data-bbox="1008 367 1410 1137">fordringshaveren skriftligt skyldneren om overdragelsen, medmindre det ikke er muligt at foretage underretning eller underretning må antages at medføre en væsentlig forringelse af muligheden for at opnå dækning. En sådan underretning kan fx gives ifm. en erindringsskrivelse ("rykker"). Såfremt skyldneren ikke betaler en periodisk afgift efter at have modtaget rykkeren, modtages et særskilt varslingsbrev om, at manglende betaling kan medføre nummerpladeinddragelse samt oversendelse til inddrivelse ved fortsat manglende betaling. Dette varslingsbrev har en betalingsmulighed og ny betalingsfrist. Eventuelle medhæftende skyldnere modtager også varslingsbrevet.</p> <p data-bbox="1008 1223 1410 1774">Det er Skatteforvaltningen erfaring, at processen med nummerpladeinddragelse er en effektiv måde at sikre, at der ikke sker uberettiget brug af vejnettet ved manglende betaling. Det er systemmæssigt vanskeligt at indføre midlertidige suspension ved indgåelse af en afdragsordning. Hertil kommer, at periodiske afgifter typisk udgør mindre beløb end de krav, hvor skyldnere ønsker afdragsordninger, hvorfor afdragsordninger også kun ses i begrænset omfang for periodiske afgifter.</p> <p data-bbox="1008 1854 1410 1993">Som nævnt ovenfor, er processen med nummerpladeinddragelse en effektiv måde at sikre, at der ikke sker uberettiget brug af vejnettet</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>nummerpladeinddragelse. Det bør dog efter Advokatrådets opfattelse overvejes, <u>om</u> 100 kr. fortsat er en hensigtsmæssig grænse set i lyset af indgrebets karakter, <u>om</u> der bør indføres en proportionalitetsregel ved gentagne mindre restancer, og <u>om</u> det er rimeligt, at nummerpladeinddragelsen opretholdes, hvis hovedstolen efterfølgende reduceres til et beløb under bagatelgrænsen. Sidstnævnte situation kan give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, idet indgrebet da hviler på et krav, som ikke længere ville kunne begrunde iværksættelse.</p> <p>Med henvisning til lovforslagets bemærkninger om, at nutidens inddrivelsessystem i vidt omfang anvender lønindeholdelse frem for udlæg, bemærker Advokatrådet, at dette taler for, at effektive og mindre indgribende midler allerede foreligger. Det bør derfor overvejes, om nummerpladeinddragelse fremover primært bør have karakter af et subsidiært middel, når almindelige inddrivelseskridt ikke har haft effekt.</p> <p>Om lovforslagets pkt. 2.6 om ingen solidarisk hæftelse for Skatteforvaltningens rykkergebyrer bemærker Advokatrådet, at afsnittet ikke findes, hvilket formodes at være en fejl.</p>	<p>ved manglende betaling. Med bagatelgrænsen på 100 kr. og det forhold, at renter ikke skal indgå i grundlaget for nummerpladeinddragelsen, skal det sikres, at mindre bagatelagtige beløb ikke skal kunne føre til nummerpladeinddragelse. Hertil kommer, at en gennemførelse af forslagene fra Advokatrådet vil komplicere administrationen af ordningen unødigt.</p> <p>Som nævnt ovenfor er processen med nummerpladeinddragelse et effektivt opkrævningsmiddel. Det virker ikke hensigtsmæssigt at ændre processen, så der først forsøges inddrivelse og herefter nummerpladeinddragelse.</p> <p>Afsnittet blev ved en fejl slettet i høringsversionen af lovforslaget, men det er blevet indsat i fremsættelsesversionen af lovforslaget. Af § 1, nr. 1, og § 2, nr. 17, og de tilhørende specielle bemærkninger til disse bestemmelser i lovforslaget fremgår det, at der er tale om henholdsvis en præcisering af gældende ret og en for den solidarisk</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Om lovforslagets pkt. 2.7 om lovfæstelse og justering af Skatteforvaltningens praksis med udbetaling af rentegodtgørelse ved tilbagebetalinger bemærker Advokatrådet, at der efter forslaget til skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 2, nr. 1, ikke skal ske forrentning af krav på tilbagebetaling af afgifter, som Skatteforvaltningen har opkrævet på vegne af kommuner m.v. Efter Advokatrådets opfattelse kan man næppe afvise, at der kan opstå situationer, hvor den fejlagtige opkrævning skyldes Skatteforvaltningen og ikke kommunen, fx hvor Skatteforvaltningen ved en fejl har rejst kravet mod en forkert borger. Skatte- og Vækstministeriet opfordres til at overveje, om det skal præciseres, at der kan ydes rentegodtgørelse også for så vidt angår krav tilhørende kommuner, hvis den fejlagtige opkrævning skyldes Skatteforvaltningens forhold. Endvidere bedes Skatte- og Vækstministeriet bekræfte, at den foreslåede bestemmelse ikke udelukker, at borgeren kan rejse krav mod den kommune, som har foranlediget opkrævningen af et ikkeeksisterende eller fejlagtigt opgjort krav.</p> <p>Advokatrådet har ingen bemærkninger til lovforslagets pkt. 2.8 (om renteberegning ved henstand) og</p>	<p>hæftende skyldner efter registreringsafgiftslovens § 20 hæftelsesmæssigt begunstigende ændring.</p> <p>Den foreslåede regel om ikke at yde rentegodtgørelse, hvis Skatteforvaltningen måtte have foretaget opkrævning på vegne af en kommune m.v., skal kunne anvendes i tilfælde, hvor kravet ikke består, og det er fordringshaver, der skal indestå for, at et krav, som en anden – her Skatteforvaltningen – opkræver på vegne af fordringshaver, består. Det vil derfor ikke være rimeligt at pålægge Skatteforvaltningen at yde rentegodtgørelse, hvis en sådan situation skulle opstå. Hvis Skatteforvaltningen på vegne af en anden fordringshaver måtte have opkrævet et beløb hos den forkerte fysiske eller juridiske person, og fejlen skyldes Skatteforvaltningens forhold, vil Skatteforvaltningen skulle yde en rentegodtgørelse.</p> <p>Det ligger uden for formålet med lovforslaget at regulere, om en borger (eller virksomhed) i de i stk. 2, nr. 1, nævnte tilfælde vil kunne kræve en rentegodtgørelse mod den kommune m.v., på vegne af hvilken Skatteforvaltningen måtte have opkrævet et krav, der ikke bestod.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	2.9 (om genopfyldning af stillet sikkerhed).	
<i>Dansk Arbejdsgiverforening</i>	Har ingen bemærkninger.	
<i>Dansk Erhverv</i>	<p>Dansk Erhverv (DE) deler de betænkeligheder, som Dansk InkassoBrancheforening fremfører i sit høringssvar om den foreslåede afskaffelse af muligheden for transporter og udlæg i krav på udbetaling fra Skatteforvaltningen.</p> <p>Afskaffelsen vil således ifølge DE svække private kreditors mulighed for at få dækket deres krav og dermed øge kreditrisiko og tab med negative erhvervsmæssige konsekvenser for investeringer, beskæftigelse og skattebetaling. I andre lande har private kreditorer alternative inddrivelsesmuligheder, der ikke findes i Danmark, hvorfor en afskaffelse vil forrykke balancen mellem hensynet til effektiv offentlig administration og hensynet til et velfungerende erhvervsliv.</p> <p>DE opfordrer derfor til, at man i stedet undersøger muligheder for</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra Advokatrådet.</p> <p>Lovforslaget skal ses, på baggrund af at Gældsstyrelsen i dag bruger uforholdsmæssigt mange ressourcer på at håndtere transporter. Gældsstyrelsen anvender ca. 17 årsværk på denne opgave, bl.a. fordi håndtering af transporter forudsætter en høj grad af manuel sagsbehandling, navnlig for notering af transporter og udlæg.</p> <p>Dette skal ses, i sammenhæng med at en transport i fx overskydende skat ikke er ensbetydende med, at kreditor får dækket sit krav. Både fordi det er uvist, om der overhovedet kommer en overskydende skat, og fordi borgeren eller virksomheden, som har givet transport i et krav, i over 70 pct. af tilfældene allerede har gæld til det offentlige, som først skal dækkes, inden et evt. overskydende beløb kan udbetales til kreditoren.</p> <p>Transporter administreres i dag i det gamle inddrivelsessystem,</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	systemmæssige og administrative forbedringer, der kan styrke inddrivelsen uden at svække virksomhedernes retsstilling.	DMI. Det er planen, at dette system på sigt skal lukkes ned for at opnå en samlet inddrivelse via det nye inddrivelsessystem, PSRM. Det er Gældsstyrelsens vurdering, at en bedre systemmæssig understøttelse og administration af området vil forudsætte udvikling af et helt nyt system for transporter, og at dette bl.a. pga. Skatteforvaltningens mange it-projekter kan have lange udsigter, ligesom det vil medføre store udgifter for Skatteforvaltningen.
<i>Dansk Industri</i>	Har ingen bemærkninger.	
<i>Dansk InkassoBranche-forening</i>	Dansk InkassoBranche-forening (DIB) er kritisk over for forslaget om at fjerne muligheden for transporter og udlæg i bl.a. overskydende skat. En gældsnedbringelse på over 100 mio. kr. årligt for borgere (jf. tal for 2024 og 2025) vil fremover ikke være mulig, og private kreditorer vil blive negativt påvirket med reduceret skattebetaling til følge.	Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet og DE Det forhold, at der er honoreret transporter for borgere på 100 mio. kr. årligt i 2024 og 2025, er ikke ensbetydende med, at den gæld, som disse transporter har dækket, ikke vil kunne blive nedbragt på anden måde. Eventuelle udbetalingsbeløb fra Skatteforvaltningen vil blive udbetalt til borgere, som så vil kunne betale deres kreditorer, eller de vil efter udbetalingen kunne være genstand for udlæg, som den private kreditor kan foretage via fogedretten. Men det medgives, at det er lettere for private kreditorer, at evt. udbetalinger fra Skatteforvaltningen sker direkte til den private kreditor.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>I Norge og Sverige, hvor der ikke er mulighed for at give transport eller foretage udlæg i krav mod skattemyndighederne, har private kreditorer ifølge DIB en mulighed for lønindeholdelse, hvilket mindsker behovet for udlæg og transport.</p> <p>DIB opfordrer til, at man i stedet vurderer en systemunderstøttelse af transport og udlæg, og en sådan har ifølge DIB tidligere været anvendt.</p> <p>DIB anfører endelig, at man i 2018 påpegede, at man ved at anvende reglerne for privat opkrævning for offentlige krav vil kunne reducere både indløb og manuel efterbehandling af offentlige krav i inddrivelsen frigive langt flere ressourcer end de 17 årsværk, som fjernelsen af mulighed for transport og udlæg skønnes at bidrage med, ligesom danskernes gæld til det offentlige også vil blive reduceret.</p>	<p>Allerede i dag vil private kreditorer uanset afskaffelsen af transport i udbetalinger fra Skatteforvaltningen have mulighed for at gå i fogedretten for at få deres krav dækket. Muligheden for at få sit krav dækket er dermed ikke forsvundet.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til DE.</p> <p>Staten har siden den 1. november 2005 haft opgaven med at inddrive gæld til det offentlige. Det er i dag Gældsstyrelsen, der har opgaven, og Gældsstyrelsen kan anvende en lang række inddrivelsesværktøjer, heriblandt lønindeholdelse og modregning i udbetalinger fra staten, som ikke er tilgængelige for private inkassobureauer m.v. Gældsstyrelsen er i dag en effektiv inddrivelsesmyndighed og har i 2025 inddrevet 15,1 mia. kr. (2025-niveau). Der er ingen planer om at opgive den nuværende ordning med statslig inddrivelse af gæld til det offentlige.</p>
<p><i>Danske Advokater</i></p>	<p>Danske Advokater bemærker overordnet, at lovforslaget indebærer en markant forskydning af balancen mellem offentlige og private kreditorer. Det gælder således bl.a. forslaget om at afskære adgangen til transport i krav mod</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet og DE.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Skatteforvaltningen. Forslaget sker på bekostning af grundlæggende formueretlige principper og står ikke i rimeligt forhold til de økonomiske og retssikkerhedsmæssige konsekvenser for private kreditorer, erhvervslivet og borgernes adgang til at få prøvet krav mod det offentlige. Samtidig bevarer det offentlige effektive inddrivelsesmidler som modregning og lønindeholdelse, mens private kreditorer afskæres fra et centralt middel til at opnå dækning. Dette skaber en strukturel ubalance i kreditorbeskyttelsen.</p> <p>Danske Advokater bemærker om den foreslåede afskaffelse af retten til at overdrage krav mod Skatteforvaltningen, at forslaget går væsentligt videre end gældende ret, hvor overdragelse i dag alene er tidsmæssigt begrænset for visse krav. Derudover er der efter gældende ret fri adgang til at foretage udlæg som led i retsforfølgning.</p> <p>Danske Advokater finder anledning til at fremhæve, at forslaget indebærer et markant brud med et grundlæggende princip i dansk formueret, hvorefter pengefordringer som udgangspunkt er frit omsættelige. Den frie overdragelighed er et bærende element i kreditretten og i den obligationsretlige systematik.</p> <p>Transport i simple fordringer, herunder fremtidige fordringer, er en velkendt og anerkendt sikkerheds- og inddrivelsesmekanisme, som</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet og DE.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet og DE.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet og DE.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>anvendes både i kommercielle relationer og ifm. inddrivelse af fordringer, således at private kreditorer opnår mulighed for hel eller delvis dækning. Den foreslåede ordning indfører en generel og kategorisk undtagelse fra dette udgangspunkt for en hel kategori af pengefordringer og er begrundet i hensynet til administrative ressourcer hos Gældsstyrelsen og ønsket om systemunderstøttelse.</p> <p>Efter Danske Advokaters opfattelse rejser dette væsentlige proportionalitetsmæssige spørgsmål. Der er tale om et indgreb i den private kreditorbeskyttelse, som ikke retter sig mod misbrug eller illoyal adfærd, men som generelt fratager kreditorer adgangen til at opnå dækning gennem en lovlig og traditionel sikkerhedsform.</p> <p>Det fremgår af bemærkningerne, at der i perioden 2023–2025 er honoreret transporter for betydelige beløb, herunder over 293 mio. kr. vedrørende borgere og over 815 mio. kr. vedrørende virksomheder. Samlet er der i perioden honoreret transporter for over 1,1 mia. kr., svarende til i gennemsnit ca. 350–400 mio. kr. årligt. Samtidig fremgår det, at håndteringen af transporter og udlæg hos Gældsstyrelsen medfører et ressourceforbrug svarende til ca. 17 årsværk. Selv med en anslået gennemsnitlig årsmkostning på ca. 500.000 kr. pr. årsværk svarer dette til et årligt administrativt ressourceforbrug i</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet og DE.</p> <p>Som det fremgår af bemærkningerne til høringssvaret fra DE, er det forhold, at der er honoreret transporter for borgere og virksomheder på trecifrede millionbeløb årligt i 2024 og 2025, ikke ensbetydende med, at denne gæld ikke vil kunne blive nedbragt på anden måde. Eventuelle udbetalingsbeløb fra Skatteforvaltningen vil blive udbetalt til borgerne eller virksomhederne, som så vil kunne betale deres kreditorer. Men det medgives, at det er lettere for private kreditorer, at evt. udbetalinger fra Skatteforvaltningen sker direkte til den private kreditor.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>størrelsesordenen 8–10 mio. kr. Set ift. et årligt transporteret beløb på 400 mio. kr. svarer en årlig administrativ udgift på 10 mio. kr. til blot 2,5 pct. Lovforslaget indebærer således, at man af hensyn til en administrativ besparelse i et tocifret millionbeløb afskærer en adgang til at opnå dækning i et trecifret millionbeløb årligt. Der er ikke blot tale om en teknisk systemtilpasning, men om en reel forskydning af økonomisk risiko fra det offentlige til private kreditorer.</p> <p>Efter Danske Advokaters opfattelse må det derfor indgå i vurderingen, om indgrebet står i rimeligt forhold til de samfundsøkonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser. Når indgrebet begrundes i administrativ forenkling og resourcebesparelse, bør det vurderes, om denne besparelse står mål med de betydelige økonomiske konsekvenser for kreditmarkedet og erhvervslivet.</p> <p>Den foreslåede regulering fremstår som markant asymmetrisk. Adgangen til transport i overskydende skat og lignende udbetalinger udgør et vigtigt supplement til øvrige</p>	<p>Med til billedet hører, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at de tal, som Danske Advokater henviser til, også omfatter én transport på 489 mio. kr., der er honoreret fuldt ud, og som er givet af et offentligt selskab til et andet offentligt selskab, hvor begge selskaber har samme ejerkreds. Da der her ikke er tale om en privat kreditor, er det reelle tal for perioden således ca. 316 mio. kr. for virksomheder. Dvs. et samlet beløb på ca. 610 mio. kr.</p> <p>Endelig bemærkes, at private kreditorer allerede i dag uanset afskaffelsen af transporter i udbetalinger fra Skatteforvaltningen vil have mulighed for at gå i fogedretten for at få deres krav dækket. Muligheden for at få sit krav dækket er dermed ikke forsvundet.</p> <p>Der henvises til kommentarerne ovenfor.</p> <p>Der henvises til kommentarerne ovenfor.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>inddrivelsesskridt, navnlig i situationer, hvor skyldnerens øvrige aktiver er begrænsede.</p> <p>I praksis kan transport i visse tilfælde være den eneste realistiske mulighed for at opnå en vis betaling. Det er korrekt, at modregningsadgangen for det offentlige skal respekteres. Denne er allerede sikret gennem gældende regler om modregning samt ved den – endnu ikke ikraftsatte – forrangsregel i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.</p> <p>En løsning, hvor det offentliges modregningsret styrkes eller gives klar prioritet, ville være mindre indgribende end et generelt forbud mod transport og udlæg. Den foreslåede model indebærer derimod, at private kreditorer – uanset kravets karakter, og uanset om skyldner har offentlig gæld – generelt afskæres fra at søge dækning i disse midler.</p> <p>Det anføres i bemærkningerne, at Norge og Sverige har afskåret muligheden for transport i skatte- og afgiftskrav. Danske Advokater bemærker hertil, at disse retssystemer samtidig i vidt omfang opererer med lønindeholdelse som et centralt og effektivt inddrivelsesmiddel for både offentlige og – i visse sammenhænge – private krav. I Sverige er der for Kronofogdemyndigheden en omfattende adgang til at foretage lønindeholdelse</p>	<p>Som det fremgår af lovforslaget, er den nævnte forrangsregel ved modregning ikke trådt i kraft, fordi den ikke løser de ressourcemæssige udfordringer for Gældsstyrelsen med at håndtere opgaven med transporter og udlæg.</p> <p>Der henvises til kommentarerne ovenfor.</p> <p>Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at de norske og svenske regler om forbud mod overdragelse af krav på tilbagebetaling af skatter og afgifter m.v. er begrundet med hensynet til inddrivelsen. Af bemærkningerne (Ot.prp. nr. 83 (2004–2005), side 180 f.) til den norske bestemmelse anføres således som begrundelse, at forbuddet mod pantsætning og overdragelse af tilbagebetalingskravet bidrager til at effektivisere det offentliges</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>(utmåtning av lön), og i Norge anvendes trekk i lønn som et standardiseret og effektivt tvangsinddrivelsesinstrument. Disse mekanismer reducerer behovet for alternative sikkerhedsformer som transport i skattekrav. I dansk ret er lønindeholdelse forbeholdt det offentlige og visse særlige kravtyper. Private kreditorer har ikke adgang til lønindeholdelse som generelt tvangsinddrivelsesmiddel. Den danske systematik adskiller sig dermed væsentligt fra den svenske og norske. Når transport i krav mod Skatteforvaltningen samtidig foreslås afskåret, uden at private kreditorer gives adgang til tilsvarende effektive inddrivelsesmidler, opstår der en yderligere skævdeling i kreditorbeskyttelsen til fordel for det offentlige. Efter Danske Advokaters opfattelse forskyder lovforslaget samlet set balancen i formueretten mellem offentlige og private kreditorer. Det offentlige oprettholder fuld adgang til modregning og lønindeholdelse, mens private kreditorer mister et lovligt og etableret middel til at opnå dækning. Dette kan svække incitamentet til kreditgivning, navnlig over for økonomisk svage debitorer, og kan have betydelige afledte negative konsekvenser for erhvervslivet. Danske Advokater finder på denne baggrund anledning til at opfordre til, at spørgsmålet om ligestilling mellem offentlige og private kreditorer inddrages eksplicit i det videre lovarbejde.</p>	<p>modregningsret. Af forarbejderne (prop. 2010/11:165, side 1187) til den svenske bestemmelse fremgår, at den har til formål at forhindre, at en skatteyder, der har gæld hos inddrivelsesmyndigheden (Kronofogdemyndigheten), overdrager et krav og derved undgår udlæg.</p> <p>I bemærkningerne fremgår det således, at reglerne er begrundet med hensynet til det offentliges inddrivelse.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Såfremt lovgiver vælger at gennemføre et generelt forbud mod transport og udlæg i krav mod Skatteforvaltningen, bør der efter Danske Advokaters opfattelse samtidig tages stilling til, om private kreditorer kan gives adgang til lønindeholdelse under kontrolrede og retssikkerhedsmæssigt forsvarlige rammer. En sådan ordning kunne forudsætte tvangsfuldbørgelsesgrundlag, proportionalitetsvurdering samt klare beskyttelsesregler for skyldnerens rådighedsbeløb svarende til de gældende regler for det offentlige. En model med adgang til lønindeholdelse for private kreditorer vil bringe dansk ret nærmere de svenske og norske systemer, som anvendes som sammenligningsgrundlag i lovbemærkningerne, og vil samtidig kunne modvirke den skævdeling, der ellers opstår ved at afskære transport uden at etablere et effektivt alternativ.</p> <p>Danske Advokater er desuden bekendt med, at der efter indførelse af bestemmelserne om, at gæld til det offentlige altid skal modregnes i et tilgodehavende mod det offentlige, uanset hvornår gælden til det offentlige er opstået, er flere borgere og virksomheder, der er blevet afskåret fra at føre en sag</p>	<p>Lønindeholdelse i Norge og Sverige sker som udlæg i lønkrav, og lønindeholdelsen følger dermed reglerne for udlæg i formuegoder, dvs. at der skal foreligge et tvangsfuldbørgelsesgrundlag og fremsættes begæring om udlæg. Derudover gælder begrænsninger for udlæg, der skal beskytte skyldneren. I Danmark har private kreditorer mulighed for at foretage udlæg i udbetalt løn, jf. retsplejelovens § 511, stk. 1, men det skal ske med respekt af trangsbeneficiet i retsplejelovens § 509. Gældsstyrelsens lønindeholdelse sker også under iagttagelse af trangsbeneficiet.</p> <p>En lønindeholdelse for private fordringshaveres krav ville stille betydelige krav til de enkelte fordringshavere, der ville skulle kunne leve op til de strenge krav til fordringers stamdata m.v. for at kunne blive tilsluttet inddrivelsessystemet PSRM. Dertil kommer, at private fordringshaveres krav typisk vil være civilretlige krav, der som udgangspunkt ikke kan inddrives ved lønindeholdelse i dag, selv om de tilhører en offentlig fordringshaver.</p> <p>Det bemærkes, at reglen om fortrinsret for det offentlige ved modregning ikke er sat i kraft og ved ikrafttrædelse alene vil have fremadrettet virkning. Det er derfor vanskeligt at se, hvorfor denne bestemmelse allerede har haft en effekt ift. rådgiveres påtagelse af at føre en retssag.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>mod det offentlige, idet ingen advokat eller anden rådgiver vil påtage sig at føre sagen, når der ikke er sikkerhed for, at en eventuel transport i det omtvistede krav kan føre til udbetaling til advokaten eller rådgiveren. Inden reglerne om modregning af offentlige krav blev indført, var der flere rådgivere, som var villige til at påtage sig en principiel sag mod at få transport i kravet mod det offentlige. Der er fortsat rådgivere, som påtager sig en sag mod at få transport i det krav, som der tvistes om. Hvis borgere og virksomheder bliver afskåret fra at give transport i et krav, vil flere borgere og virksomheder, som ikke har midler til at føre en sag, i fremtiden blive helt afskåret fra at føre en sag. Danske Advokater finder det stærkt kritisabelt, at borgere og virksomheder helt bliver afskåret fra at få prøvet en sag, hvis de ikke har andre midler end det tilgodehavende, som der tvistes om.</p> <p>Danske Advokater er også bekendt med, at der i skatte- og afgiftssager er andre virksomheder, som i nogle tilfælde går ind og dækker et skatte- eller afgiftskrav mod virksomheden, mens der verserer en sag mod Skatte- og Vækstministeriet. Dette kan bl.a. være begrundet i, at der er et internt retskrav mellem virksomhederne ift. den skatte- og afgiftssag, der verserer. Hvis den virksomhed, som betaler kravet, ikke kan få transport i det krav, der kan blive tilbagebetalt, hvis sagen</p>	<p>Det bemærkes derudover, at der allerede findes regler om omkostningsgodtgørelse, som netop har til formål at gøre det muligt for borgere og virksomheder at føre sag mod Skatteforvaltningen. Af skatteforvaltningslovens regler fremgår således, at der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person ifølge regning skal betale eller har betalt til sagkyndig bistand m.v.</p> <p>Hertil kommer, at der ydes en godtgørelse på 100 pct., hvis den pågældende person i sagen har fået fuldt medhold eller medhold i overvejende grad.</p> <p>Efter skatteforvaltningslovens regler kan den godtgørelsesberettigede overdrage kravet på omkostningsgodtgørelse til den sagkyndige, og med lovforslaget vil denne overdragelsesmulighed fortsat bestå.</p> <p>Det forhold, at der ikke kan gives transport i et tilbagebetalingskrav mod Skatteforvaltningen, er ikke ensbetydende med, at kravet er tabt, hvis klage- eller retssagen ender med, at skatte- eller afgiftsbeløbet skal tilbagebetales. Efter tilbagebetalingen vil beløbet således kunne blive anvendt til at dække tilgodehavendet hos den virksomhed, som indfrie kravet. Herudover kan virksomheden, som fører klage- eller retssagen, anmode om</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>vindes, er det Danske Advokaters vurdering, at der i væsentligt flere sager vil blive anmodet om henstand, ligesom der kan være flere virksomheder, som ender med at gå konkurs, hvis adgangen til transport i offentlige krav afskaffes.</p> <p>Danske Advokater bemærker overordnet, at de foreslåede ændringer vedrørende registreringsafgift og ejerafgifter giver anledning til alvorlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, idet borgere og virksomheder risikerer at bære konsekvenserne af forhold, de ikke selv har mulighed for at kontrollere.</p> <p>Ift. forslaget i registreringsafgiftslovens § 17, stk. 2, om, at registreringsafgiften fra de enkelte angivelser for hvert motorkøretøj for afregningsperioden skal udgøre én samlet fordring, bemærker Danske Advokater, at man ikke kan følge, hvilken betydning dette vil have for en efterfølgende eksportgodtgørelse.</p>	<p>henstand, som Danske Advokater selv skriver.</p> <p>De foreslåede ændringer vedrørende registreringsafgift og ejerafgifter er en lovfæstelse af gældende praksis. Det er dog nyt, at der indføres et krav om godkendelse af den samlede angivelse for måneden. Kravet om godkendelse følger af, at der er tale om ét samlet krav for perioden i modsætning til separate krav for hver selvstændige angivelse. Forslaget herom er i overensstemmelse med opkrævningslovens regler om én månedsangivelse. Ét samlet krav for perioden indebærer herudover en lettere administration for Skatteforvaltningen og erhvervslivet, da der for hver periode kan være tale om et meget stort antal køretøjer. Dette vurderes ikke at give anledning til alvorlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.</p> <p>Lovforslaget ændrer ikke ved, at der fortsat skal foretages enkeltvis angivelser, hvilket sker ved registreringen af køretøjet i Køretøjsregisteret. Men den samlede betaling af registreringsafgift for samtlige køretøjer, der er registreret i afregningsperioden, skal ske som et samlet beløb. Hvis der for afregningsperioden alene er foretaget delvis betaling, fordeles det betalte</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Det foreslås i registreringsafgiftslovens § 17, stk. 4, at ved delvis betaling af den samlede afgift for perioden fordeles det betalte beløb forholdsmæssigt på de angivne afgiftsbeløb for de enkelte køretøjer, jf. § 16, stk. 3. Danske Advokater spørger, om det så vil blive ejerne af køretøjerne, som reelt kommer til at hæfte for den manglende indbetaling af registreringsafgift, hvis der kun er sket delvis indbetaling. På baggrund af den nuværende administration af reglerne om godtgørelse af registreringsafgift ved udførsel af køretøjer er det Danske Advokaters vurdering, at borgere, som har købt et køretøj og indbetalt hele købesummen inkl. registreringsafgift, reelt kommer til at bære risikoen for manglende betaling af registreringsafgiften.</p> <p>Da registreringsafgiften opkræves og indbetales på vegne af ejerne af køretøjerne, er det efter Danske</p>	<p>beløb forholdsmæssigt på de angivne afgiftsbeløb for de enkelte køretøjer, jf. forslaget til registreringsafgiftslovens § 17, stk. 4. Hvis der efter registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 1, ansøges om godtgørelse af afgiften af et brugt motor-køretøj, der er afgiftsberigtiget efter §§ 4-5 e, 29 eller 29 a, vil det derfor være afgørende, hvor stort et beløb der efter den foreslåede fordelingsregel i § 17, stk. 4, kan anses at være betalt (og dermed afgiftsberigtiget) for det brugte køretøj, der eksporteres.</p> <p>Forslaget ændrer ikke ved reglerne om hæftelse for registreringsafgift. Det er som udgangspunkt den, der har angivet afgiften, der hæfter for betalingen, jf. registreringsafgiftslovens § 17, stk. 1. Ift. eksportgodtgørelse er reglerne uændrede, og der kan derfor ikke udbetales mere i eksportgodtgørelse, end hvad der oprindeligt er betalt.</p> <p>Ejeren vil som udgangspunkt ikke hæfte for betalingen, hvis denne køber et afgiftsberigtiget</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Advokaters vurdering ikke hensigtsmæssigt, at den samlede afgift fra de enkelte angivelser skal anses som et selvstændigt hovedkrav, som kan oversendes til inddrivelse. Det bør efter Danske Advokaters opfattelse ikke være ejerne, som har indbetalt registreringsafgiften til forhandleren, som reelt kommer til at hæfte for en manglende indbetaling af registreringsafgift. Der bør være sikkerhed for, at den afgift, som er opkrævet hos ejerne, også bliver henført til det køretøj, som registreringsafgiften bliver afregnet for. Der bør ikke være adgang til at bruge indbetalingerne til dækning af andre afgiftskrav, da det stiller købere af registreringsafgiftspligtige motorkøretøjer i en retssikkerhedsmæssigt dårlig position, da de ikke har mulighed for at afregne afgiften direkte til myndighederne.</p> <p>Om inddrivelse af ejerafgifter m.v. bemærker Danske Advokater, at det er vurderingen, at der i relation til inddrivelse af ejerafgifter m.v. mangler en klar hjemmel til at kræve, at en manglende betaling af ejerafgifter m.v. hos den registrerede bruger af et køretøj skal indrives ved såvel ejer som bruger samtidig. Det er Danske Advokaters erfaring, at leasingselskaber ofte først bliver gjort opmærksomme på manglende betaling af ejerafgifter m.v., lang tid efter at en leasingaftale er ophørt. Leasingselskaberne har således i denne situation vanskeligt ved at inddrive beløbet vedrørende den manglende</p>	<p>indregistreret køretøj. Selvanmelder hæfter efter registreringsafgiftslovens § 17, og det får alene konsekvenser for ejeren ved en eventuel eksportgodtgørelse. Den foreslåede ændring indebærer ikke nogen ændring af den nuværende retstilstand.</p> <p>Det ligger uden for lovforslaget at regulere opkrævning af ejerafgifter over for henholdsvis brugere og ejere. De gældende regler indebærer i dag, at ”bruger opkræves for ejer”. Det bemærkes dog, at i det nye opkrævningssystem for motor-krav m.v. vil der efter opkrævning hos og rykning over for brugeren, blive fremsendt en betalingsanmodning til ejeren, før der sker inddrivelse.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>betaling hos den tidligere leasingtager af køretøjet. Da ejer og bruger hæfter solidarisk for ejerafgifterne, opfordrer Danske Advokater til, at der ud over den klare hjemmel til at inddrage nummerpladerne samtidig indføres en klar hjemmel til, at ejeren skal have tilsendt kravet om, at ejerafgifter er forfaldne, men ubetalte, lige så snart Skatteforvaltningen konstaterer, at der foreligger mora med betaling fra den registrerede bruger af køretøjet.</p>	
<p><i>Finans Danmark</i></p>	<p>Finans Danmark bemærker om forslaget om afskæring af transporter i krav på udbetalinger fra Skatteforvaltningen, at forslaget er uhensigtsmæssigt og ikke er proportionalt med formålet. Da der ifølge Finans Danmark ikke ses at være tilsvarende udbetalingskrav (som overskydende skat og negativ moms) mod andre offentlige myndigheder, indebærer lovforslaget reelt en total afskæring af kreditorens muligheder for at søge sig fyldestgjort ved transport i udbetalinger fra det offentlige, dog med de undtagelser, der nævnes i den foreslåede nyaffattelse af opkrævningslovens § 13. Denne vidtrækkende konsekvens bør ifølge Finans Danmark behandles eksplicit i lovforslagets bemærkninger.</p> <p>Finans Danmark bemærker også, at ændringen vil kunne betyde, at overskydende skat udbetales direkte til debitor frem for at blive anvendt til en nedbringelse af</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra Advokatrådet, DE og Danske Advokater.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra Advokatrådet, DE og Danske Advokater.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>denne gæld, ligesom en myndighed vil kunne modregne efter det tidspunkt, hvor der ellers kunne være foretaget udlæg i kravet på overskydende skat. Ændringen vil derfor stille private kreditorer dårligere ift. det offentlige kreditorer. Dertil kommer, at lovforslaget ikke belyser en mulig påvirkning på kreditadgangen for virksomheder i de tilfælde, hvor en transport i skattetilgodehavender (især moms og selskabsskat) indgår i sikkerhedsgrundlaget ved en kreditvurdering.</p> <p>Endelig opfordrer Finans Danmark til, at det belyses, om der med mindre indgribende løsninger (digitalisering af transportproceduren, mulighed for gebyr, minimumskrav til transportbeløb) kan opnås samme ønskede effektivitet for Skatteforvaltningen uden at fjerne transportadgangen.</p>	<p>Alternative løsninger er undersøgt, men der er ikke fundet tilstrækkeligt brugbare alternativer.</p>
<i>Finans og Leasing</i>	<p>Finans og Leasing finder det dybt problematisk, at der foreslås en afskaffelse af muligheden for transport i krav mod Skatteforvaltningen, idet adgangen til transport understøtter likviditet, kreditgivning og risikostyring i erhvervslivet. Gennem samarbejdet med factoring- og finansieringsselskaber opnår virksomheder således mulighed for en risikominimering.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra Advokatrådet, DE og Danske Advokater.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Formålet med lovforslaget kan ikke retfærdiggøre så vidtgående et indgreb i virksomheders ret til at råde over tilgodehavender mod Skatteforvaltningen, der i stedet bør overveje en digitalisering af processerne. Et totalforbud er derfor et uforholdsmæssigt middel.</p> <p>Finans og Leasing forstår ikke, hvorfor krav mod Skatteforvaltningen skal behandles anderledes end andre krav, og forslaget vil for virksomheder indebære en dyrere kredit, en mindre attraktivitet ift. finansieringsselskaber, ofte længere sagsbehandlingstider ifm. finansieringsbehov og afslag på et finansieringsønske.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra Advokatrådet, DE og Danske Advokater.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra Advokatrådet, DE og Danske Advokater.</p>
<i>Finanstilsynet</i>	Har ingen bemærkninger.	
<i>FSR – danske revisorer</i>	FSR kommenterer først lovforslagets § 1, nr. 5, om afskaffelse af transporter i krav mod Skatteforvaltningen. Ifølge FSR er forslaget ganske indgribende og uhensigtsmæssigt over for virksomheder, der ofte ikke har andre steder at hente sikkerhed end ved at få transport i krav mod Skatteforvaltningen. Begrundelsen for denne lovændring står ikke mål med den uheldige effekt, som lovændringen vil have dels for kreditorerne og dels for de debitorer, som forsøger at drive en virksomhed videre til trods for mulige midlertidige likviditetsproblemer.	Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra Advokatrådet, DE og Danske Advokater.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Om lovforslagets § 1, nr. 7, om indsættelsen af § 15 e i opkrævningsloven bemærker FSR, at det om den i bestemmelsen indeholdte mulighed for at afbryde udbetalingsfrister opfattelse bør præciseres, at Skatteforvaltningen skal give meddelelse inden fristens udløb, så virksomhedernes rimelige forventninger og retssikkerhed kan overholdes.</p> <p>FSR kommenterer dernæst den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 1, om rentegodtgørelse ved Skatteforvaltningens tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter og afgifter. Der foreslås i stk. 2, nr. 5, en undtagelse, hvis betalingen skyldes en fejl hos den, der foretog betalingen. I bemærkningerne herom anføres, at undtagelsen også gælder, hvor Skatteforvaltningens meddelelse om indbetalingspligt hviler på borgerens eller virksomhedens egne oplysninger om de faktiske forhold, og disse senere viser sig at være urigtige. FSR finder det nødvendigt, at det nærmere præciseres, hvilke oplysninger der kan være tale om, ligesom der bør gælde en forudsætning om årsagssammenhæng. Det er således nødvendigt at afklare, om enhver diskrepans i opfattelsen af det faktiske grundlag er tilstrækkelig til at tilsidesætte forrentningspligten, eller om dette alene gælder situationer, hvor der er tale om væsentlige oplysninger, der er urigtige.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet.</p> <p>Herudover bemærkes, at disse situationer typisk vil være kendetegnet ved, at Skatteforvaltningen har brug for yderligere oplysninger og derfor vil være i dialog med virksomheden (eller borgeren), der således må forventes at blive orienteret om afbrydelsen af fristen.</p> <p>De tilfælde, der nævnes i den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 2, nr. 5, vil være omfattet af stk. 4 om en 30-dages tilbagebetalingsfrist regnet fra den dag, hvor Skatteforvaltningen fra den, der foretog betalingen, modtog en anmodning om tilbagebetaling eller har konstateret, at indbetalingen skyldtes en fejl.</p> <p>Det afhænger af en konkret vurdering i hver enkelt sag, om de fra borgeren eller virksomheden modtagne forkerte oplysninger har været afgørende for den uretmæssige opkrævning. Hvis en forkert oplysning ikke reelt har haft betydning herfor, vil situationen ikke være omfattet af reglen i § 61 a, stk. 4.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>FSR finder det problematisk, at det i § 61 a, stk. 4, anføres, at renteberegningen i tilfælde omfattet af § 61 a, stk. 2, nr. 5, udskydes til 30 dage efter enten skatteyderens anmodning om tilbagebetaling eller Skatteforvaltningens konstatering af, at indbetalingen skyldtes en fejl. Tilfælde, hvor Skatteforvaltningen burde have indset, at der var tale om en fejltagelse, omfattes derimod ikke. FSR finder det uhensigtsmæssigt, at Skatteforvaltningen kan være i besiddelse af væsentlige oplysninger, der tilsiger en fejlagtig indbetaling, men kan vælge at forholde sig passiv med en stillingtagen til dette spørgsmål, uden at dette har betydning for rentegodtgørelsen. Ydermere indebærer dette en bevismæssig umulighed for skatteyderen i tvisttilfælde, idet skatteyderen i givet fald skal bevise, at Skatteforvaltningen var bevidst om fejlen. Dette strider mod almindelige retsprincipper, hvor det element, at en part burde have været bevidst eller bekendt med en fejl, sidestilles med, at parten faktisk var bekendt med fejlen. FSR opfordrer derfor til, at lovteksten i den pågældende sætning korrigeres således: ”Krav mod told- og skatteforvaltningen på tilbagebetaling af skatter, afgifter, gebyrer og renter m.v., der er betalt som følge af en fejl begået af den, der foretog betalingen, jf. stk. 2, nr. 5, forrentes med renten efter opkrævningslovens § 7, når der er gået 30 dage efter den dag, hvor told- og skatteforvaltningen fra den, der foretog betalingen,</p>	<p>Ordlyden i den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 4, svarer i et vist omfang til formuleringen i opkrævningslovens § 12, stk. 2, 2. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås ophævet og erstattet med to nye punktnummer. I § 12, stk. 2, 2. pkt., indgår således, at tilbagebetalingsfristen vil blive udløst, når Skatteforvaltningen har <i>konstateret</i> fejlen. Derimod vil det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen <i>burde</i> have konstateret fejlen, ikke udløse tilbagebetalingsfristen.</p> <p>Den af FSR foreslåede ændring af ordlyden i forslaget til skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 4, således at fristen på 30 dage også udløses i tilfælde, hvor Skatteforvaltningen <i>burde</i> have konstateret, at indbetalingen skyldtes en fejl, vil kunne give anledning til yderligere tvister, idet det kan være tvivlsomt, hvilket starttidspunkt der skal gælde for tilbagebetalingsfristen på 30 dage. En sådan regel vil derfor gå imod formålet om at lovfæste og indføre klare og enkle regler. En borger eller virksomhed, der ved en egen fejl har foretaget en uretmæssig indbetaling, har mulighed for selv at udløse fristen ved at anmode om tilbagebetaling.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>modtog en anmodning om tilbagebetaling, eller har konstateret <u>eller burde have konstateret</u>, at indbetalingen skyldtes en fejl.”</p> <p>FSR kommenterer også den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 8, om rentegodtgørelse i hjemvisningssituationer. Lovforslaget forudsætter, at skattemyndigheden har opfyldt sine forpligtelser efter officialprincippet. Praksis viser ifølge FSR imidlertid, at kravene til sagsoplysning fra Skatteforvaltningens side ikke er særligt vidtgående, idet indsigelser mod manglende opfyldelse af officialprincippet kun sjældent imødekommes af rekursinstanser. Samtidig opleves det ikke sjældent, at Skatteforvaltningen efter sparsom indhentning af sagsmateriale fremsender forslag til en ansættelse, hvorved skatteyderen kun kan søge at belyse sagen i sine indsigelser uden at vide, om belysningen er tilstrækkelig, indtil Skatteforvaltningen kort efter træffer afgørelse. Dvs. at skatteyderen først ifm. en klage får mulighed for at fremsende yderligere materiale med betydning for sagens udfald. Det er således Skatteforvaltningens mangelfulde sagsoplysning i første omgang, der kan være en medvirkende årsag til den sene fremkomst af afgørende materiale.</p> <p>Det er ifølge FSR ikke nærmere defineret, i hvilket omfang nye oplysninger skal få betydning for udfaldet i en sag, og i praksis er det</p>	<p>Skatteforvaltningen har en forpligtelse til at søge sagen oplyst, inden der træffes afgørelse, og sagens faktum frembringes således i en kombination af partshøring, skatteyderens forpligtelse til at overholde oplysningspligten efter skattekontrollovens § 2 og i øvrigt officialprincippet, hvorefter bl.a. oplysninger, der kan være tilgængelige i egne systemer, skal indhentes.</p> <p>Skatteyderen har således også selv et væsentligt ansvar for at få sagen belyst så tilstrækkeligt og så tidligt, at der kan træffes en materielt korrekt afgørelse.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>sjældent, at det er én enkelt oplysning eller ét bilag, der fuldstændig ændrer vurderingen af en sag. I stedet foretager rekursinstanser og domstole ofte afgørelser på baggrund af en samlet vurdering af fakta og jus.</p> <p>FSR skal således opfordre til, at det i lovforslaget specificeres, at denne undtagelse alene er gældende i de situationer, hvor der er en direkte kausalitet mellem fremkomst af specifikt materiale og en sags udfald. Det bør ligeledes fastslås, at undtagelsen alene gælder, når der først under klageinstansens behandling er fremlagt materiale, som Skatteforvaltningen har bedt om under den oprindelige sags behandling, eller som skatteyderen åbenlyst allerede under ligningssagens behandling burde have vidst ville have afgørende betydning.</p>	<p>Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 8, 1. pkt., at hvis klagesagen hjemvises til Skatteforvaltningen, fordi klageren under sagen fremkommer med nye oplysninger, som Skatteforvaltningen ikke selv kunne have indhentet, og som ændrer grundlaget for kravet, forrentes tilbagebetalingskravet, når der er gået 30 dage efter dagen, hvor hjemvisningen sker.</p> <p>Det fremgår således allerede af ordlyden, at der skal være tale om oplysninger, som ændrer grundlaget for kravet, dvs. at oplysningerne er årsag til, at det kan konstateres, at kravet er uberettiget.</p> <p>Det fremgår også af den foreslåede ordlyd, at der skal være tale om oplysninger, der frembringes under sagen, dvs. klagesagens behandling. Som nævnt ovenfor har skatteyderen selv et ansvar for at bidrage til – via overholdelse af skattekontrollovens § 2 og via høringssvar ifm. partshøringen – at sagen er korrekt og tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse i sagen.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
<p><i>Mobility Denmark</i></p>	<p>Mobility Denmark bemærker, at for medlemmerne, herunder leasingselskaberne, vurderes lovforslaget ikke umiddelbart at indebære væsentlige ændringer i selve leasingordningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, men lovforslaget er omfattende og teknisk komplekst, hvilket gør det svært at gennemskue de samlede og langsigtede konsekvenser.</p> <p>Om de afgiftsmæssige konsekvenser af manglende rettidig aflevering af nummerplader og afmelding ved leasingperiodens udløb – nemlig mulighed for at kræve fuld registreringsafgift, medmindre leasingvirksomheden kan dokumentere, at forsinkelsen udelukkende skyldes leasingtagerens forhold, og at virksomheden har reageret tilstrækkeligt hurtigt og konsekvent – bemærker Mobility Denmark, at der bør overvejes en evalueringsordning, så lovgivningens praktiske konsekvenser belyses efter en passende periode.</p> <p>Om forslaget om afskaffelse af transporter i krav mod Skatteforvaltningen bemærker Mobility Denmark, at den konkrete betydning for leasingbranchen afhænger af, i hvilket omfang krav mod Skatteforvaltningen i praksis anvendes som led i finansierings- eller sikkerhedsstrukturer.</p> <p>Sammenfattende vurderer Mobility Denmark, at lovforslaget</p>	<p>Der er ikke planlagt en obligatorisk evaluering efter et vist tidsrum, men der vil selvfølgelig være mulighed for at orientere Skatte- og Vækstministeriet om eventuelle uhensigtsmæssigheder af de foreslåede regler, således at det kan overvejes, om der er behov for justeringer i disse.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til Advokatrådet, DE og Danske Advokater.</p> <p>Det kan oplyses, at der ved ethvert lovforslag meget nøje er vurderet</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>overordnet er teknisk og systemmæssigt begrundet. Der bør derfor sikres</p> <p>opmærksomhed på proportionalitet, retssikkerhed og praktisk anvendelighed i den fremtidige administration.</p>	<p>proportionalitet, retssikkerhed og praktisk anvendelighed i den fremtidige administration.</p>